

РЕШЕНИЕ

№ 24442

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **13430** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.
Образувано е по жалба на „АКСАРА“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Х. Л. А., управител, чрез адв. Ц. К. – АК-П., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-278-0196202/10.06.2025г. на Началник отдел „Оперативни дейности“-П. в ЦУ на НАП, с която на „АКСАРА“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - офис /куриерски услуги от/до България/Великобритания/, находящ се в [населено място], бул ."Ш." №7, стопанисван от „АКСАРА“ ООД, ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 7 /седем/ дни, на основание чл.186, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност и чл.187, ал.1 от ЗДДС.

В жалбата са наведени доводи, че издадената заповед е неправилна и незаконосъобразна, поради нарушение на материалния и процесуалния закон, както и същата несъответства на целта на закона. Излага подробни аргументи в тази връзка. Излага се, че акта е издаден при неправилно тълкуване на събраните доказателства. Твърди се, че в хода на проверката, е представен Договор за търговско представителство, в сила от 12.02.2025г., по силата на който, жалбоподателя се явява представител /франчайзинг партньор/ на „КОРЕКТО БР ЕООД,[ЕИК] в областта на куриерските услуги и поради спецификата на договора за търговско представителство, който е проявил действие, считано от 12.02.2025г., няма качеството на търговец в тесния смисъл на думата. В писмена защита допълва твърденията си за незаконосъобразност с показанията на свидетеля М. Д., че е налице за отклоненията в системата, проявили се дори в деня на извършената проверка.

Счита, че заповедта е немотивирана. Цитира практика на ВАС и СЕС. Иска се отмяна на заповедта за налагане на ПАМ, като незаконосъобразно издадена.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. К., която поддържа жалбата, претендира разноски.

Ответникът чрез юрисконсулт Ф., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С обжалваната Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-278-0196202/10.06.2025г. издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“-П. в ЦУ на НАП, на дружеството е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - офис /куриерски услуги от/до България/Великобритания/, находящ се в [населено място], бул. "Ш." №7, стопанисван от „АКСАРА“ ООД, ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 7 /седем/ дни, на основание чл.186, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност и чл.187, ал.1 от ЗДДС. Процесната заповед е издадена въз основа на установеното, че на 04.03.2025 г. при извършена проверка, на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС - офис /куриерски услуги от/до България/Великобритания/, [улица]. стопанисван от „АКСАРА“ ООД с ЕИК[ЕИК], е констатирано, че дружеството, в качеството му на задължено лице по чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки от търговския обект чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство, с което е допуснато нарушение на разпоредбите на същата наредба. При проверката е установено, че след легитимация от органите по приходите е направена разпечатка на КЛЕН /отчет контролна лента/ от налично и работещо в търговския обект 1 бр. фискално устройство модел EI trade BIKL е ЙН на ФУ ED291648 и ИН на ФГ1 44379108, от която е установено, че няма отразени плащания от клиент за дата 04.02.2025г. За изпратена пратка на 2 бр. пакети по товарителница №200015553/04.02.2025г. и заявка №[ЕГН]/04.02.2025г. от клиент на 04.02.2025 г. на стойност 165,00 лв., заплатена в брой, не е издадена фискална касова бележка от гореописаното ФУ. Видно от представената товарителница подателят е изпратил 2 броя пакети 32,70 кг. от офис в [населено място], до получател в офис Л. – Ф., с дата на вземане 04.02.2025г. с цена на услугата 165.00 лв. за сметка на подател. Прието е, че извършеното нарушение се доказва от изведен изведен КЛЕН и наличен дневен финансов отчет за дата 04.02/2025г., в които няма отразени продажби общ оборот 0,00 лв./. Така нарушението води до неотразяване на приходи.

Съставен е протокол за извършена проверка сер. АА № 0196202/04.03.2025г., издаден, на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50 от Данъчно осигурителния процесуален кодекс, съставен от Е. А. П. - старши инспектор по приходите при Главна дирекция „Фискален Контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите и Акт за установяване на административно нарушение с № сер. АН № F813695/12.03.2025 г. В следствие е издадено и Наказателно постановление № 830772- F813695/10.06.2025

В хода на производството е представен договор за търговско представителство от 01.02.2025 г. , по силата на който, „АКСАРА“ ООД, ЕИК[ЕИК] е представител /франчайзинг партньор/ на „КОРЕКТО БР ЕООД, ЕИК[ЕИК] в областта на куриерските услуги, въз основа на който извършва и конкретната дейност.

При така установената фактическа обстановка и след като прецени доводите и възраженията на страните от една страна и извърши проверка на оспорения акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по чл. 146, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна, в срока по чл.149, ал.1 АПК и при наличието на правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Началник отдел „Оперативни дейности“ – П. в ЦУ на НАП, съгласно Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП и Заповед № ЗЦУ-1157/27.08.2020 г.

Процесната заповед съдържа правните и фактическите основания за нейното издаване, посочен е срокът за налагане на ПАМ, с оглед на което Съдът намира, че е спазена установената форма съобразно чл.146, т.2 АПК във вр.с чл.59, ал.2 АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Тоест, неиздаването на фискална касова бележка за извършена продажба е материалноправната предпоставка, обуславяща законосъобразното налагане на ПАМ от процесния вид.

Съдът намира, че фактическият състав на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС е изпълнен в конкретния случай, което обуславя законосъобразността на наложената ПАМ.

От доказателства по настоящето дело се установява, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило задължението си по чл.118, ал.1 ЗДДС да издаде фискален касов бон за извършеното плащане преди легитимирането на контролните органи. Нарушението по чл.118, ал.1 ЗДДС е формално и се счита за довършено с неиздаването на фискален бон. В случая неиздаването на фискален бон е безспорно доказано.

В Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-77- 0160137/27.02.2025г. административният орган е изложил подробни мотиви, както относно необходимостта от налагането на ПАМ, така и във връзка с продължителността на срока на приложението ѝ.

Следва да се подчертае, че констатираното от органите по приходите нарушение в процесния случай има като своя последица неотразяването на приходи, а от тук съответно води и до вреда за фиска. От АО е съобразен и характера на извършеното нарушение, което пряко води до укриване на приходи и намаляване размера на внесените данъци, високата значимост на обществените отношения, свързани с отчетността в търговския оборот, регистрирането и отчитането на продажбите чрез фискални устройства, както и фактът, че е извършеното нарушение се пречатства нормалната контролна дейност на приходната администрация и не позволява да се осъществи проследяване на търговския оборот в цялост.

От показанията на свидетеля М. Д. се установява, че е налице проблем в отчитането и в резултат се налага извода, че търговеца знае за този проблем и е негова отговорността за правилното отчитане на дейността му. Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че „...търговското дружество АКСАРА ООД, поради спецификата на договора за търговско представителство /има се предвид сключения на 01.02.2025г. договор за търговско представителство с „Коректо БГ“ ЕООД, видно от чл. 15 на същия, че влиза в сила от подписването му, а това е станало на 12.02.2025г., когато е подписан електронно само от представител на „Коректо БГ“ ЕООД/ е проявил действие, считано от 12.02.2025г., няма качество на търговец в тесния смисъл на думата. Качеството „търговец“ на едно юридическо лице се определя от разпоредбите на Търговския закон, като най-общо казано то означава, че юридическото лице извършва по занятие търговска дейност, вписано е в Търговски Регистър към Агенцията по Вписванията. От правна гледна точка е невъзможно, а и абсурдно да се твърди, че със сключването на договор за търговско представителство може да се отнеме качеството на търговец на едно юридическо лице.

Видно и от самия договор е, че „Акеара“ ООД ще извършва търговска дейност по организирането на транспорта на пратки между РБ и О. Кралство Великобритания и С. И. от името на „Коректо БГ“ ЕООД. Още повече, че съгласно чл. 1.5 от същия договор жалбоподателят е длъжен: „...Да издава фискален бон при всяко плащане на услуги, предмет на договора чрез регистрирано на свое име фискално устройство съгл. Изискванията на чл. 29, си. / т. 2 от Наредба № Н -18 от 13.12.2006г.....Видно от доказателствата по преписката обаче, фискален бон по изпратена от търговски офис на „АКСАРА“ ООД пратка, на 04.02.2025г., платена в брой не е издаден.

Следва да бъде посочено, че след като законът императивно предвижда в чл.186, ал.1 ЗДДС в кои случаи административният орган има задължението успоредно с ангажирането на административно наказателната отговорност на дружеството, да наложи принудителната административна мярка по чл.186 ЗДДС с последиците по чл.187 ЗДДС, то той действа при обвързана компетентност. С оглед на това след като законодателят изрично е посочил, че в тези случаи следва да бъде наложена ПАМ – "запечатване на обект за срок до един месец" и фактическата обстановка по делото съответства а хипотезата на нормата, /което е установено в хода на производството/, то налагането на ПАМ от този вид в конкретния случай съответства на целта на закона.

При издаване на процесната заповед е спазен принципа на пропорционалност, доколкото в същата е определен срок на ПАМ от 7 дни, а с НП № 830772-F813695/10.06.2025 г., е наложена административна санкция в размер на 1100.00 лв. В унисон е решението от 04 май 2023 г. по дело С-97/21 на СЕС от страна на административния орган, който е и административнонаказващ орган,

при определяне размерите на мерките е съобразена тежестта на постановената принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ с тежестта на наложената от него, в качеството му на административнонаказващ орган, имуществена санкция с горепосоченото наказателно постановление - извършена е преценка за тяхната пропорционалност, което е изрично отбелязано и в процесния акт. Следва да се има предвид, че двете производства имат различни цели - ПАМ да преустанови противоправното поведение на лицето, а НП да ангажира отговорността му за причинените от поведението му вреди. В този смисъл не е налице равенство между целите на двете производства.

Административнонаказателната отговорност за виновно неизпълнение на административноправни задължения е независима и самостоятелна от административната принуда, като вид държавна принуда. Дори при издадено и отменено НП с влязло в сила съдебно решение, не би било налице абсолютно основание за отмяна на ПАМ, доколкото съществува хипотеза на процесуални нарушения при издаване на НП, без да се отрича осъществяването на административно нарушение.

Освен това, съгласно т. 59 от решението на СЕС, според която що се отнася до координирането на производствата, следва да се отбележи, че макар по силата съответно на член 6, алинея 5 от Административнопроцесуалния кодекс и на член 27, алинея 2 от Закона за административните нарушения и наказания данъчният орган да е длъжен да зачита принципа на пропорционалност, когато налага санкциите по членове 185 и 186 от Закона за ДДС, разглежданата в главното производство национална правна уредба все пак не му позволява нито да не изпълни задължението за налагане на едната и другата от тези санкции, като се има предвид посоченият в точка 55 от настоящото решение автоматичен характер на кумулирането, нито да спре едното производство до приключването на другото.

Всичко това налага извод, че запечатването на стопанисвания от жалбоподателя обект и забраната за достъп до същия за срок от едва 7 дни, под 1/4 от възможния максимален срок - 30 дни, съответства на тежестта на нарушението и е съобразен със значимостта на охраняваните обществени отношения, както и с принципа за съразмерност, израз на който е разпоредбата на чл.6, ал.2 от АПК,

Видно от процесната заповед, принудителна административна мярка е наложена с превантивна цел. Последното е ясно посочено в мотивите на обжалваната заповед относно това, че целта на ПАМ, е да се постигне промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността, а индиректният съответно недопускане до ново отклонение от данъчното облагане. В случая се касае за законоустановена цел, тъй като разпоредбата на чл.22 ЗАНН предвижда налагане на принудителни административни мерки за предотвратяването на административни нарушения. Уредената ПАМ със специалния закон - чл.186, ал.1, т.1, б."а" ЗДДС - "запечатване на обект" е с превантивна цел, която в случая е налице, тъй като към момента на постановяването ѝ дружеството не е преустановило дейността си и съществува възможност за извършването и на друго нарушение, свързано с неиздаване на документ за извършено плащане. По тези съображения, Съдът намира, че обжалваната заповед е издадена в съответствие с целта на закона.

При извършена проверка съгласно чл.168, ал.1 АПК на всички основания по чл.146 АПК, Съдът установи, че оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган,

в писмена форма, съдържа фактически и правни основания за издаването му, при спазване на административно-производствените правила и материалноправни разпоредби и в съответствие с целта на закона.

С оглед на това жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения и с оглед направеното искане от ответника и на основание чл.24 от Наредба за заплащане на правната, жалбоподателят следва да заплати на ТД на НАП - П. юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. или сумата, която следва да се присъди в полза на жалбоподателя е в размер на 102,26 евро.

Така мотивиран и на основание чл.172 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АКСАРА“ ООД, ЕИК;205064717, представлявано от Х. Л. А., управител, чрез адв. Ц. К. – АК-П., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-278-0196202/10.06.2025г. на Началник отдел „Оперативни дейности“-П. в ЦУ на НАП, с която на „АКСАРА“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - офис /куриерски услуги от/до България/Великобритания/, находящ се в [населено място], бул ."Ш." №7, стопанисван от „АКСАРА“ ООД, ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 7 /седем/ дни, на основание чл.186, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност и чл.187, ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „АКСАРА“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Х. Л. А., управител, да заплати на ТД на НАП - П. юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 (сто и две евро и 0,26 цента) евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: